

KOEN

Je struikelt over stadsdichters die bij heuglijke gebeurtenis of lokale ramp hun sinnieklaas-rijmboek uit de kast halen om in clichés mee te vieren of te rouwen met hun plaatsgenoten. Dat klinkt zuur, maar het peil is dan ook vaak abominabel. Met uitzonderingen. Michelle Bracke (Heerlen, 1983) was stadsdichter van Heerlen en schrijft poëzie waarvoor ze zich niet hoeft te schamen, zo blijkt uit haar debuut *Ontschamen* (jammer, die titel) waarin stadsgedichten zijn opgenomen. Samen met een serie vormvaste, melodieuze en opvallende sterk ritmische gedichten. Niet elk gedicht is even geslaagd en soms doet een metafoor wat overspannen aan, maar daarvoor is het een debuut. Even vaak word je verrast door de zeggingskracht van haar woorden: *een keer per jaar heb je het nodig / een tweede mens om in te vluchten / een helend masker dat je even / laat verdwijnen in een ander*. Over carnaval. Kan slechter, toch?!

Schrijver:Michelle BrackeTitel:OntschamenAantal blz:56Uitgever:Azul PressPrijs:15 euro

ãããøø

